

Luty - kwiecień(252) 2020

JÓZEF

PISMO PARAFII ŚW. JÓZEFA W RZESZOWIE

W NUMERZE:

ŚWIĘTY JÓZEF - OPIEKUN I WYCHOWAWCA SŁOWA WCIELONEGO

100 - ROCZNICA URODZIN ŚW. JANA PAWŁA II

TRIDUUM PASCHALNE W CZASIE KWARANTANNY

80 - ROCZNICA ZBRODNI KATYŃSKIEJ

Drodzy czytelnicy Józefa!

Pewnie jeszcze kilka tygodni temu nikt z nas nie spodziewał się, że sprawy związane z epidemią koronawirusa nabiorą takiego rozpędu. Ograniczenie wszelkich kontaktów przełożyło się także na dość mocne ograniczenie możliwości uczestniczenia w liturgii w kościołach. Wierzymy jednak, że jest to dla naszego dobra. Dyspensa od udziału w niedzielnych nabożeństwach udzielona przez ks. biskupa nie zwalnia nas jednak z obowiązku relacji z Panem Bogiem, a jedynie nadaje tej relacji szczególny charakter. Pozostając w domach, staramy łączyć się duchowo z kościołem poprzez telewizyjne czy internetowe transmisje Mszy św. czy innych nabożeństw.

Te właśnie okoliczności sprawiły, że obecny numer Józefa postanowiliśmy wydać, po raz pierwszy w historii, jedynie w formie elektronicznej.

Z nie mniejszą jednak radością oddajemy w Państwa ręce 252 numer Józefa. W tym numerze dużo miejsca poświęciliśmy ważnym rocznicom, które w najbliższym czasie będziemy przeżywać. Są nimi: setna rocznica urodzin św. Jana Pawła II, oraz osiemdziesiąta rocznica Zbrodni Katyńskiej. Wart uwagi jest także artykuł Pani Marty Chłanda nt. historii Drogi Krzyżowej ulicami parafii, która w tym roku, niestety, nie mogła się odbyć.

W tym szczególnym numerze znajdzie Państwo także propozycję przeżycia Triduum Paschalnego w czasie kwarantanny, autorstwa ks. Ryszarda Winiarskiego - naszego tegorocznego rekolekcjonisty.

Życzę wszystkim pięknych chwil przy czytaniu Józefa.

ks. Mateusz Kowalski

*„Odkupił swe owce
Baranek bez skazy,
Pojednał nas z Ojcem
i zmyłgrzechów zmaży”.*

*Wiosenny poranek wielkanocny... Przyroda budzi się do życia po zimowym śnie...
Głośno biją potężne dzwony... Ze świątyn wychodzą rezurekcyjne procesje... Wierni radośnie śpiewają
podniosłe Alleluja!... Na cały świat rozchodzi się najważniejsza wiadomość: Chrystus prawdziwie zmar-
twychwstał!*

*Pusty grób i leżące płótna skłaniają nasze serca i umysły do głębokiej zadumy nad Tajemnicą Mi-
sterium Paschalnego.*

*Zmartwychwstały Chrystus przychodzi do nas i przynosi nadzieję... Pokonał nie tylko śmierć własną, ale
także i nam zapewnił zmartwychwstanie i szczęśliwą wieczność. Z tego powodu tak radośnie o wschodzie
słońca biją rezurekcyjne dzwony i serca wierzących w Boga ludzi.*

*W ten jedyny i niepowtarzalny w roku poranek wielkanocny, czas triumfu życia nad śmiercią, duchem
łączymy się z wszystkimi Siostrami i Braćmi w wierze, życząc głębokiego przeżycia Tajemnicy Zmartwych-
wstania Pańskiego oraz pogodnych i spokojnych Świąt Wielkanocnych.*

Wraz z radosnym Alleluja! dzielimy się święconym jajkiem i głęboką radością naszych serc.

*Niech triumfujący w chwale Chrystus hojnie obdarzy nas swoim błogosławieństwem i licznymi
laskami. Niech nas umocni na duchu i pokrzepi nasze serca w chwilach trudnych. Niech rozproszy mroki
ciemności i bezpiecznie prowadzi przez życie.*

*Niech pusty grób i leżące płótna napelnią nas nadzieją na zwycięstwo życia nad śmiercią, dobra nad
złem, prawdy nad fałszem, radości nad smutkiem, miłości nad nienawiścią.*

*Życzymy przyjemnej atmosfery przy śniadaniu wielkanocnym, dobrego samopoczucia i dużo ciepła
rodzinnego.*

*Niech w naszych domach zawsze ma miejsce radość i pokój, miłość i przebaczenie, a także wiara i
nadzieja, jaką obdarzył nas Chrystus przez swoje Zmartwychwstanie.*

Redakcja

ŚWIĘTY JÓZEF OPIEKUN I WYCHOWAWCA SŁOWA WCIELONEGO

O św. Józefie mało wiemy. W Piśmie Świętym nie zanotowano ani jednego jego słowa. Z ewangelicznego przekazu dowiadujemy się, że pochodził z królewskiego rodu Dawida i był mężem Maryi, Matki Jezusa. Po zaślubinach z Nią stanął przed tajemnicą poczęcia w Jej łonie. Targany rozterkami, chciał oddalić Ją od siebie. Józef został z Maryją, przyjmując we śnie wyjaśnienie anioła o cudownym Wcieleniu Słowa w dziewiczym łonie jego Przczystej Małżonki. Z Biblii dowiadujemy się jeszcze o historii narodzin Jezusa w Betlejem, ofiarowaniu w świątyni, ucieczce wraz z rodziną do Egiptu, a następnie (po śmierci Heroda) o powrocie do Nazaretu. Ostatnie ewangeliczne wydarzenie z udziałem Józefa to zagubienie i odnalezienie 12-letniego Jezusa w Jerozolimie. Na tym historia Józefa się urywa. Poza tym wspominany jest już tylko w związku z Jezusem, jako Jego rodzic.

Pismo Święte przedstawia Józefa jako człowieka głębokiej wiary, zrównoważonego i dojrzałego do podjęcia odpowiedzialności za swoją rodzinę. Wiara była u podstaw każdego jego działania. Bez niej nie zaufałyby Maryi, nie przyjąłby Jezusa pod swoją opiekę, nie uciekałby do Egiptu, by Go ratować, nie szukałby zagubionego Jezusa w świątyni. Józef, choć nie był naturalnym ojcem Jezusa, to jednak jako małżonek Maryi, był Jego ojcem i opiekunem. Otrzymał Słowo Wcielone, w pieluszkach, na wychowanie. Mieszkał w skromnym domku nazaretańskim, pracując jako cieśla. Troszczył się o swoją rodzinę, zapewniał bezpieczeństwo, byt materialny i poczucie stabilności, otaczał ciepłem i miłością. Często zmagał się z przeciwnościami losu. Z poślubioną sobie Maryją, bliską porodu zmuszony był udać się w kilkudniową podróż przez góry z Nazaretu do Betlejem, ratował Jezusa przed niechybną śmiercią z ręki krwawego władcy. Uciekając do Egiptu nie miał praktycznie niczego. Kilka lat utrzymywał rodzinę na emigracji. Zagubionego w Jerozolimie Jezusa odnalazł dopiero po trzech dniach poszukiwania. W tych wszystkich wydarzeniach nie słyszymy nic o sprzeciwie czy zniecierpliwieniu, choć z pewnością nie było mu łatwo.

Józef był człowiekiem posłuszeństwa i zawierzenia Bogu. Spełniał życzenia Boga, chociaż czasem wola Boża krzyżowała jego plany. W swym dobrym i wiernym sercu przyjmował każde słowo

od Boga przychodzące, spełniał polecenia, chociaż nie wszystko rozumiał. Jest zatem dla nas wzorem wiary i zaufania Bogu, nawet w sytuacjach, po ludzku sądząc, bez wyjścia. Jest przykładem wierności Bogu, którego drogi nie zawsze są dla nas zrozumiałe. Uczy męznego stawiania czoła przeciwnościom życiowym, cierpliwości i wytrwałości.

Święty Józef, jako przybrany ojciec Jezusa, był nie tylko dobrym opiekunem ale także wspaniałym wychowawcą. Miał dla Niego czas, rozmawiał z Nim, otaczał miłością i czułością. Wychowywał Syna Bożego wg przepisów religijnych, prowadził

ścieżkami wiary. W przepisane dni siedł razem z Nim do synagogi na modlitwę. Uczył Jezusa codziennego życia, współżycia z ludźmi, pokazywał sens pracy. To dzięki niemu i Matce Bożej „Jezus czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi”. Św. Józef uczy nas, że autorytet rodzicielski i szacunek dzieci zdobywa się prawością życia i dobrym przykładem. Uświadamia, że rodzice powinni być osobami głębokiej wiary i wrażliwymi religijnie. Przypomina, że nie tylko dbają oni o byt materialny dziecka, ale są przede wszystkim odpowiedzialni za wychowanie i przekaz wiary. Daje nam przykład delikatności i szacunku okazywanego kobiecie. Pokazuje, że prawdziwa męskość wynika z wewnętrznej, duchowej prawości.

Święty Józef jest potężnym orędownikiem i uprzywilejowanym pośrednikiem naszym u Boga. Posiada szczególny przywilej wspomagania ludzi w ich potrzebach. Zapewne, po Maryi, Matce Jezusa, jest najprzychylniej wysłuchiwany przez Boga. Możemy być pewni, że w trosce o nasze zbawienie i umocnienie wiary, zabiera wszystkie nasze prośby, wszystkie wyszeptane modlitwy, by ofiarować je Bogu. Chce być w naszej codzienności, uczestniczyć w naszym życiu i prowadzić nas do zbawienia.

Stanisław Cząstka

Triduum Paschalne w czasie kwarantanny.

Wielki Czwartek -Ustanowienie Eucharystii i Kapłaństwa

Na domowym ołtarzu umieszczamy obraz Ostatniej Wieczerzy lub obraz - pamiątkę pierwszej Komunii członków rodziny.

A. Msza Świętej Wieczerzy Pańskiej - Uczestniczymy w liturgii transmitowanej przez media. Pamiętamy o Komunii duchowej. Trzy minuty ciszy i dziękczynienia za to, że Jezus mieszka w naszym sercu. (transmisja z naszej parafii o godz. 18:00).

B. Rodzinna liturgia wielkoczwartkowa: Wspólna kolacja, na podobieństwo Wieczerzy wigilijnej przed Bożym Narodzeniem.

-Lektura Ewangelii według św. Jana (rozdział 13 i 14)

-modlitwa-pacierz + modlitwa przed jedzeniem

-Po wieczerzy odczytać opis Ustanowienia Najświętszego Sakramentu-Pierwszy List Świętego Pawła do Koryntian (1 Kor 11,17-34).

-Odśpiewać: Pieśń „Ogrodzie Oliwny”; Gorzkie Żale cz. I i inne pieśni

W czasie gdy w kościołach trwała adoracja Najświętszego Sakramentu w tzw. Ciemnicy można odczytać Ewangelię według Świętego Mateusza rozdział 26, 16-56 i godzinę przeżyć albo w ciszy, albo uczestnicząc w katolickich programach TV lub Radia.

Modlitwa

Panie Jezu, nadchodzi godzina, gdy zostaniesz wydany w ręce ludzi. Przygotowani przez Twoje nauczanie i odnowieni przez czterdziestodniowy post chcemy kontemplować głębię wielkiego misterium, jakie dzisiaj się rozpoczyna. Daj nam wejść razem z Tobą do Wieczernika, gdzie czeka na nas Największy z Cudów. Z dziękczynieniem chcemy celebrować tajemnicę Najświętszej Ofiary i jednocześnie uwielbiać Cię jako Najwyższego i Wiecznego Kapłana. Przepelnieni wdzięcznością za tak wielki dar składamy na ołtarzu nasze życie, wszystkie problemy i troski, całą naszą słabość i grzeszność. Przemień je Jezu i uczyn ofiarą miłą Tobie. W wieczornym mroku patrzemy na nasze zdrady, które wydały Cię na śmierć. Nie jesteśmy godni, aby przebywać z Tobą, ale Ty mimo wszystko przyciągasz nas do siebie i przebaczasz wszystkie nasze nieprawości. Patrzymy na Ciebie w ciemnicy i współodczuwamy Twoje osamotnienie i smutek. Chcemy być razem z Tobą w oczekiwaniu na wydarzenie, które przyniesie nam usprawiedliwienie i pokój.

Wielki Piątek - Misterium Męki i Śmierci Jezusa Chrystusa

W centrum tego dnia powinien być Krzyż. Dzień postu ścisłego. Ograniczamy posiłki co do ilości i jakości - bez mięsa. Post i utrudnienia związane z epidemią ofiarujemy jako zadośćuczynienie za grzechy. Wszystkie czynności tego dnia możemy ofiarować jako modlitwę za chorych, konających i zmarłych w ostatnich dniach.

A. Liturgia Męki Pańskiej .Uczestniczymy w liturgii transmitowanej przez media. (transmisja z naszej parafii o godz. 18:00)

-Całujemy domowy krzyż wtedy gdy w liturgii zostanie odsłonięty

-Przyjmujemy duchowo Komunię świętą...

B. W ciągu dnia śpiewamy Pieśni Wielkopostne o Krzyżu Jezusa.

Jeśli to możliwe o godz. 11.00 odprawić „Drogę krzyżową”. (w tej godzinie Jezus ruszył z krzyżem na Golgotę)

-Modlitwę przy stacjach może podać każdy z domowników mówiąc, o co on prosi Pana.

O godzinie 15.00 – chwila śmierci Jezusa - Koronka do Bożego Miłosierdzia

Kto nie uczestniczył w transmisji Liturgii - wieczorem odczytuje opis Męki Jezusa według św. Jana rozdziały 18 i 19. Z wiarą i wdzięcznością całuje krzyż Jezusa.

-Odmówić Litanie do Najświętszego Serca Jezusowego kończąc każde wezwanie słowami: Przebite Serce Jezusa, Zmiłuj się nad nami.

-Gorzkie Żale cz II-III - Przed spoczynkiem odczytać Hymn o miłości z pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian (1 Kor 13,1-13) Zastanowić się, w jakim stopniu moja miłość jest miłością opisaną przez św. Pawła.

Modlitwa

Jezu Chryste, w bolesnym doświadczeniu Twojej męki chcemy razem z Tobą iść drogą krzyżową i pokutować za nasze grzechy. Nie mamy nic na swoje usprawiedliwienie. Skazujemy Cię często na śmierć w naszych decyzjach i postawach. Nie jesteśmy w stanie sami za nie zadośćuczynić, ale mamy dobrą wolę, aby naprawiać zło, które popełniliśmy i postanowić zmianę naszego postępowania. W każdym uderzeniu, wyszydzeniu i upadku ukrywa się jakiś nasz grzech. Żadna sekunda Twojej męki nie jest przypadkowa. Cierpisz nie tylko fizycznie, ale także duchowo za tych, którzy nie szanują Twojej Ofiary. Daj nam, Panie, kontemplować krzyż. Nie pozwól, abyśmy zwątpili i uciekli spod Niego na widok cierpienia i śmierci, która czyha w pobliżu. Niech będzie on dla nas znakiem miłości i zbawienia. Wielka była cena, jaką za nas zapłaciłeś, ale też wielka jest Twoja miłość do nas. Wpatrzeni w Ciebie i współcierpiący na Golgocie, odczuwamy także radość i pewność z otrzymanego zbawienia. Błogosławiona jest nasza wina, bo gładzi ją tak wielki Odkupiciel. Bądź za to uwielbiony, Jezu, na wieki wieków.

Wielka Sobota – oczekiwanie na Noc Paschalną

Śpiewamy pieśni Wielkopostne. Przygotowujemy święconkę, jak co roku.

-Błogosławieństwo pokarmów, podobnie jak palmę błogosławi głowa domu:

Chlebie żywy, który zstąpiłeś z nieba i w komunii świętej dajesz życie światu; pobłogosław ten chleb i wszelkie świąteczne pieczywo na pamiątkę chleba, którym nakarmiłeś lud słuchający Ciebie wytrwale na pustkowiu. Baranku Boży, który zwyciężyłeś zło i obmyłeś świat z grzechów; pobłogosław to mięso wędliny i wszelkie pokarmy które będziemy jedli na pamiątkę Baranka paschalnego. Chryste Życie i Zmartwychwstanie nasze, pobłogosław te jajka; znak nowego życia, abyśmy dzieląc się nimi w gronie rodziny mogli się także dzielić wzajemnie radością z tego, że jesteś z nami. W Imię Ojca + i Syna + i Ducha Świętego + Amen.

Pokropić wodą święconą.

Przed kolacją odczytać List św. Jakuba i podziękować Bogu za łaskę wiary.

-Po kolacji zaśpiewać Jedną z pieśni wielkanocnych

Liturgia Paschalna Wielkiej Soboty.

W miarę możliwości uczestniczymy w transmisji. (transmisja z naszej parafii o godz. 19:00)

-Przyjmujemy duchowo Komunię świętą.

Na zakończenie odśpiewać Pieśni wielkanocne. Alleluja!

Modlitwa

Wołamy do Ciebie, Panie, z głębokości naszego ducha i trwamy w oczekiwaniu na wydarzenie, które trzykrotnie zapowiedziałeś apostołom. Wierzimy, że Syn Człowieczy nie pozostanie w grobie, a nasza wiara nie jest pozbawiona podstaw. Nie ma Cię tylko przez chwilę, a jednocześnie czujemy, że nigdy nas nie zostawiłeś. W ciszy Wielkiej Soboty chcemy trwać przy Twoim grobie, gdzie wszystko stanie się nowe. Ziarno wrzucone w ziemię obumrze i wyda plon stokrotny. Tak chciał Ojciec i Jego święta wola. Szatan zostanie pokonany, śmierć odarta ze swojego żądla, a z naszych oczu otrzesz ostatnią łzę. Wierni Twojej obietnicy wypatrujemy poranka, gdzie rozbłyśnie nowe światło Baranka paschalnego. Światło, które nie zna zachodu i nie boi się żadnej ciemności. Uwielbiamy Cię, Panie, w Twojej męce, śmierci i zmartwychwstaniu. Wierzimy, że także i my opuścimy kiedyś grób, by zaśpiewać przed tobą radosne „Alleluja!”.

oprac. ks. Ryszard Winiarski

Nie lękajmy się – być świętymi

100 rocznica urodzin św. Jana Pawła II

18 maja będziemy obchodzić rocznicę urodzin najwybitniejszego z Polaków świętego Jana Pawła II. Nasz święty Papież urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach. Jego ojciec – Karol senior – był żołnierzem (porucznikiem). Pracował jako urzędnik

wojskowy, choć jego wyuczony zawód to krawiec. Matka – Emilia z d. Kaczorowska – zajmowała się domem i wychowaniem dzieci. Karol miał o 14 lat starszego brata – Edmunda. Miał też siostrę, Olę, która zmarła niedługo po urodzeniu. Został ochrzczony 19 czerwca 1920 r. w pobliskim kościele pw. Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny na chrzcie nadano mu imiona Karol Józef. W wieku 10 lat Karol rozpoczyna naukę w Gimnazjum Męskim w Wadowicach. W roku 1938 wraz z ojcem przybyli do Krakowa. Zamieszkali u krewnego, w suterrenach domu przy ul. Tynieckiej 10. We wrześniu 1939 r. na Polskę najechały niemieckie wojska. Nie oszczędzili także Krakowa. Karol wraz z innymi studentami był świadkiem aresztowania 183 profesorów swojej uczelni (UJ), którzy zostali wywiezieni do obozu koncentracyjnego. Wraz ze znajomymi z koła teatralnego podjął walkę „słowem”. Po kryjomu wieczorami spotykali się i przy muzyce Szopena recytowali dzieła polskich poetów. By uniknąć wywiezienia na przymusowe roboty do Niemiec, zgłosił się na ochotnika do pracy w kamieniołomie na Zakrzówku. Potem przeniesiono go do zakładów chemicznych „Solvay” w Borku Fałęckim. W lutym 1941 r. nagle umiera jego ojciec, Karol senior. Ostatnia, najbliższa osoba z rodziny. Postanawia poświęcić swoje życie kapłaństwu. Żegnając się z

teatrem, dwukrotnie próbuje wstąpić do zgromadzenia karmelitów bosych. Jednak ze względu na trwającą wojnę, formalnie było to niemożliwe. Korzystając z tego, co dostępne (choć ciągle tajne i narażające na wywózkę do obozu koncentracyjnego), wstępuje do krakowskiego seminarium duchownego. Studenci – młodzi klerycy, a było ich niewielu – z narażeniem życia spotykali się na zajęciach w kurii, przy ulicy Franciszkańskiej. Karol studiował filozofię i teologię aż do sierpnia 1944 r. Karol Wojtyła przyjmuje święcenia kapłańskie już po wojnie, 1 listopada 1946 r. w kaplicy Pałacu Arcybiskupów. Następnego dnia – w Zaduszki, w krypcie św. Leonarda w Katedrze Wawelskiej – neoprezbiter ks. Karol Wojtyła odprawił swoje trzy pierwsze Msze święte za zmarłych rodziców i brata. Kilkanaście dni później jest już w Rzymie, gdzie kontynuuje studia teologiczne (badania nad mistyką św. Jana od Krzyża). Latem 1948 r. wraca z Rzymu i rozpoczyna pracę duszpasterską w parafii w Niegowici (wieś w diecezji krakowskiej) oraz kontynuuje studia na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Niecały rok później, na wiosnę 1949 r. zostaje przeniesiony do Krakowa, do parafii św. Floriana. Latem 1958 r., w wieku 38 lat, dostaje nominację na biskupa pomoc-

niczego Archidiecezji Krakowskiej. 28 września 1958 w Katedrze Wawelskiej otrzymuje sakrę biskupią. W 1962 r. bp Karol Wojtyła wyjechał do Rzymu, by pod przewodnictwem papieża Jana XXIII uczestniczyć w Soborze Watykańskim II. Tu szczególnie zajął się

tematem duszpasterstwa w świecie współczesnym. W trakcie soboru, 3 czerwca 1963 r., umiera Jan XXIII. Jego następcą zostaje papież Paweł VI, który mianuje bp Karola Wojtyłę na arcybiskupa metropolitę krakowskiego. Uroczysty ingres odbył się 8 marca 1964 r. Trzy lata później papież mianuje go kardynałem. 16 października 1978 r. kardynał Karol Wojtyła został wybrany na następcę św. Piotra. Przyjął imię Jan Paweł II. 2 kwietnia 2005 r. o godz. 21.37, nasz wspaniały rodak papież Jan Paweł II odszedł do Domu Ojca po 26 latach pontyfikatu. Już wtedy wszyscy gdzieś w głębi własnego serca przekonani byli o jego świętości. Świętość Jana Pawła obserwowaliśmy w całym jego życiu, w jego zjednoczeniu z Bogiem, w jego modlitewnym skupieniu i kontemplacji. Świętość ta potwierdzona została przez Kościół 27 kwietnia 2014 w Watykanie na Placu Świętego Piotra, podczas Uroczystości, w której dwaj błogosławieni papieże – Jan XXIII oraz Jan Paweł II – zostali ogłoszeni świętymi Kościoła katolickiego.

Na początku swojego pontyfikatu Jan Paweł II powiedział „Nie lękajcie się” i przez cały swój pontyfikat uczył nas odwagi. Ukazywał nam, że odwaga połączona z mądrością i roztropnością może wstrząsnąć nawet tym, co wydaje się być niewzruszone. Odwaga to zdolność do czynienia dobra nawet w obliczu zagrożenia, nie wyłączając niebezpieczeństwa śmierci. Odwaga może kosztować, ale może też doprowadzić do chwały, do świętości. Jan Paweł II przez cały swój pontyfikat uczył ufać człowiekowi nawet wtedy, kiedy jego serce jest niespokojne. Uczył słuchać i odpowiadać raczej na najgłębsze potrzeby ludzkiego serca niż kierować się głosem opinii publicznej. Zachęcał nas do kontemplacji i modlitwy, wskazywał nam drogi do wewnętrznej odnowy, mówił, że aby odnowić się wewnątrz, musimy zwrócić się ku korzeniom naszej wiary, uczył nas, że mądrość i odwaga rodzą się z modlitwy; z modlitwy w jedności z Kościołem i w łączności ze świętymi. Ufność, jaką Papież pokładał w modlitwie, powinna być dla nas przykładem i obroną przed złudą różnorodnej egzotyki duchowej, która zagraża człowiekowi naszych czasów.

Jan Paweł II w swoim nauczaniu zawsze poruszał tematykę najważniejszą w życiu każdego człowieka. Głosił orędzie o Bogu wychodzącym ku człowiekowi, Bogu miłosiernym, wyrażone w pierwszych encyklikach *Redemptor Hominis* i *Dives in Misericordia*, stawał w obronie życia, wartości rodziny i godności

człowieka, czego wyrazem są m.in. adhortacja *Familiaris Consortio* i encyklika *Evangelium Vitae*, bronił podmiotowości człowieka w obliczu totalitaryzmów i uprzedmiotawiającej cywilizacji materialistycznej, jak również stawał po stronie biednych i wykluczonych społecznie, wyrazem tej postawy są treści zawarte w encyklikach społecznych takich, jak *Laborem exercens*, *Sollicitudo rei socialis* i *Centesimus annus*. Jan Paweł II przez cały swój pontyfikat zabiegał o to, aby człowiek na różne współczesne problemy szukał odpowiedzi, zwracając się ku Chrystusowi, w Duchu Świętym i przez Maryję.

Nauka naszego drogiego Papieża powinna być dla nas zadaniem do zrealizowania w życiu i jednocześnie drogowskazem jak to zadanie zrealizować aby zbudować cywilizację miłości. Tylko od nas zależy czy wykorzystamy bogactwo przekazu Jana Pawła II i jego orędownictwo u Boga jako błogosławionego. To jaki będzie świat, jakie będzie nasze życie osobiste i społeczne zależy tylko od tego na jakich wartościach będziemy opierać się w budowie - czy umiemy budować z Bogiem zwracając się ku korzeniom naszej wiary. To trudne zadanie dla nas wszystkich, zadanie wymagające wiary, nadziei i miłości, z których wypływa odwaga i mądrość pozwalająca zwyciężać zło, dobrem. Miejmy odwagę podjąć już dziś wyzwanie budowania lepszego, piękniejszego, Bożego świata dla przyszłych pokoleń. Postępujmy mądrze, nie ulegajmy ideologiom głoszonym przez pseudo - autorytety, niech nasza mądrość wypływa z modlitwy i wiedzy, którą nam przekazywał Jan Paweł II. Korzystajmy z przykładu Jego świętego życia, całkowitego powierzenia się Maryi "Totus Tuus", głębokiej modlitwy, oddania się Bogu i ludziom. – nie lękajmy się być świętymi.

CO SŁYCHAĆ U MINISTRANTÓW

Nowi ministranci

15 grudnia 2019 roku, na Mszy św. o godz. 12:30 miał miejsce obrzęd przyjęcia nowych ministrantów do Liturgicznej Służby Ołtarza. Chłopcy pod opieką ks. Sławomira oraz animatorów przygotowali się do podjęcia służby przy ołtarzu.

Nowymi ministrantami zostali: Dominik Chmiel, Jakub Czekański, Adrian Dutkowski, Karol Olearczyk, Patryk Paślawski i Wiktor Szumierz.

Cieszymy się z nowych ministrantów i zachęcamy chłopców do wstąpienia w szeregi Liturgicznej Służby Ołtarza.

Diecezjalne Mistrzostwa LSO w Tenisie Stołowym

23 listopada 2019 r. odbyły się Mistrzostwa Liturgicznej Służby Ołtarza Diecezji Rzeszowskiej w tenisie stołowym.

Zawody rozegrano na hali Szkoły Podstawowej nr 25 im. kard. Stefana Wyszyńskiego w Rzeszowie.

W zawodach wzięło udział 79 ministrantów, lektorów i animatorów. Parafię Św. Józefa w Rzeszowie - Staromieściu reprezentowali: Jakub Czekański, Tomasz Czekański, Patryk Paślawski i Maciej Wisz.

Rekolekcje w czasach zarazy - Słowo o. Rekolekcjonisty

Parafrazując tytuł książki Gabriela Garcii Marqueza „Miłość w czasach zarazy” tworzymy wielowątkową powieść, której możemy nadać umowny tytuł: „Wiara w czasach zarazy”. Jednym z głównych wątków jest niewątpliwie życie religijne Polaków. Epidemia jest dopustem Bożym, który wzywa do nawrócenia. Jest też próbą sumień. W ogniu doświadczeń giną wszelkie iluzje o bezpiecznym, fajnym życiu, o beztroskiej konsumpcji wszystkiego i wolności, w której nie ma żadnych ograniczeń.

Wszyscy przeżywamy taką sytuację po raz pierwszy i musimy się szybko uczyć.

Parafia Św. Józefa w Rzeszowie postanowiła przeprowadzić rekolekcje wielkopostne dla małej grupki wiernych.

Jako rekolekcjonista pragnę serdecznie podziękować Bogu za łaskę głoszenia Słowa, a księżom za wierną służbę tym, którzy przyszli.

Niech Św. Józef, Wasz patron, uprosi nam wszystkim męstwo i pokorę w obliczu tego, co już się zdarzyło, ale i tego, co jest wielką tajemnicą jutra.

Ks. Ryszard Winiarski

OBRZĘD ŚNIADANIA WIELKANOCNEGO

W Niedzielę Wielkanocną rano gromadzimy się wszyscy na uroczystym śniadaniu przy odświętnym stole, przybranym gałązkami, baziemi wierzbowymi, zieloną pszenicą, rzeżuchą albo bukszpanem, które symbolizują nowe życie otrzymane na Chrzcie św. Na środku stołu umieszczamy paschał rodzinny, baranka wielkanocnego oraz „święcone”. Spożywanie pokarmów winna poprzedzić wspólna modlitwa o Boże błogosławieństwo, o dary Ducha Świętego dla naszego papieża Franciszka, o łaskę nawrócenia dla niewierzących, o pokój na ziemi, o pociechę dla cierpiących i samotnych.

Zapalając paschał rodzinny, głowa rodziny podnosi go, mówiąc:

Ojciec: Zmartwychwstał Pan prawdziwie. Alleluja.

Wszyscy: Bogu niech będą dzięki. Alleluja.

Ojciec: Z radością gromadzimy się dzisiaj w naszej wspólnocie rodzinnej, aby uroczyście świętować pamiątkę Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. Życzę nam wszystkim tu obecnym, aby pokój i radość zagościły w naszych sercach. Życzę, byśmy wszyscy byli świadkami Zmartwychwstałego Chrystusa w dzisiejszym świecie i gdziekolwiek będziemy, byśmy oznajmiali, że Pan rzeczywiście Zmartwychwstał! Ogarnijmy myślą i sercem wszystkich naszych krewnych i przyjaciół, żyjących i zmarłych, ogarnijmy cały świat i prośmy:

Wszyscy: Ojcie nasz, któryś jest w niebie...

Modlitwa przed posiłkiem

Módlmy się. Z radością wysławiamy Ciebie, Panie, Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba. Panie, bądź z nami, kiedy z wdzięcznością spożywać będziemy te dary i dzisiaj w braciach przyjmujemy Ciebie w gościnę, przyjmij nas kiedyś jako współbiesiadników w Twoim Królestwie, który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Modlitwa po posiłku

P: Uczniowie poznali Pana. Alleluja.

W. Przy łamaniu chleba. Alleluja.

Módlmy się. Boże, źródło życia, napełnij nasze serca paschalną radością i podobnie jak dałeś nam pokarm pochodzący z ziemi, spraw, aby zawsze trwało w nas nowe życie, które Chrystus nam wysłużył przez Swoją śmierć i zmartwychwstanie i w Swoim miłosierdziu nam go udzielił. Który żyje i króluje na wieki wieków.

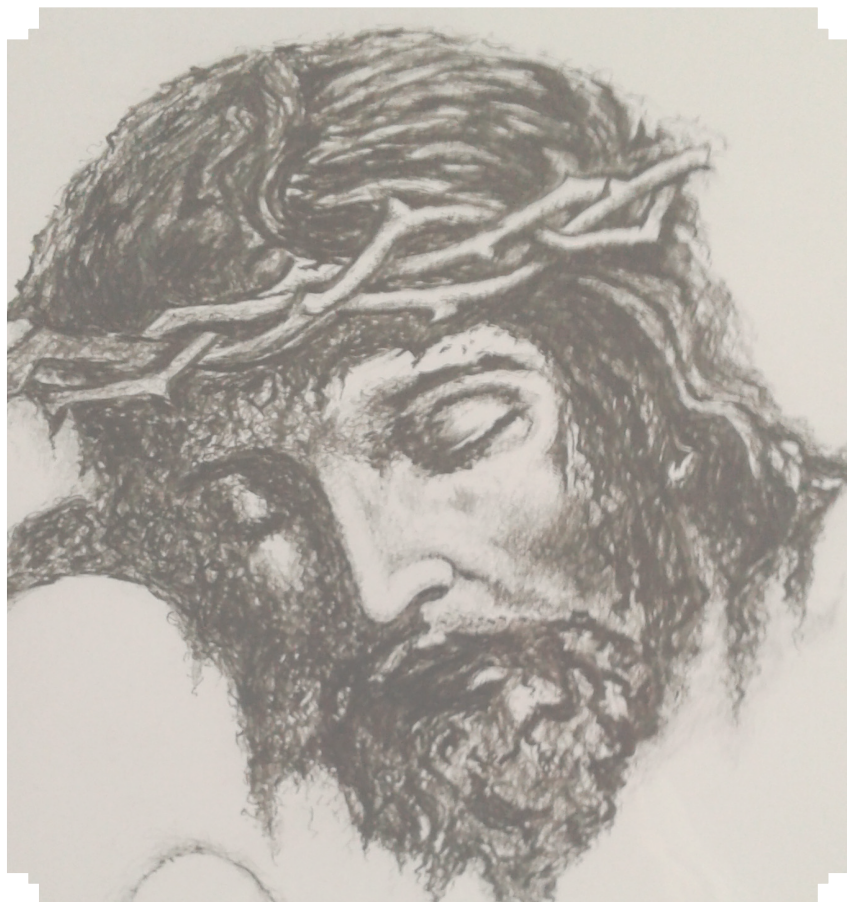
Wszyscy: Amen.

Droga Krzyżowa ulicami parafii

*Zbawienie przyszło przez Krzyż,
ogromna to tajemnica, Każde cierpie-
nie ma sens, Prowadzi do pełni życia.
Jeżeli chcesz mnie naśladować, to weź
swój krzyż na każdy dzień...*

Słowa tej pieśni nabierają szczegól-
nego znaczenia w Wielkim Poście.
Wyjątkowy charakter tego okresu pod-
kreśla nasz udział w nabożeństwach
pasyjnych: Gorzkich Żalach i Dro-
dze Krzyżowej. Już od wielu lat, w
pierwszy piątek Wielkiego Postu,
mieszkańcy Rzeszowa przemierzają
pod przewodnictwem księdza bisku-
pa ordynariusza ulice centrum miasta,
naznaczone stacjami drogi krzyżo-
wej. W Staromieście droga krzyżowa
ulicami parafii należy już do tradycji,
zapoczątkowanej przez księdza prała-
ta Ireneusza Folcika. Pierwsza droga
krzyżowa odbyła się 22 marca 1996r.
Jak podaje kronika parafialna roz-
poczęła się ona przy pomniku na ul.
Partyzantów i przeszła ulicami osiedla
Tysiąclecia, przechodziła też przez osiedle na ulicy
Kolorowej. Jej zakończenie nastąpiło podczas Mszy
św. w naszym kościele. Ta forma pobożności stano-
wiła swoiste novum i zyskała duże uznanie parafian,
którzy w ogromnej rzeszy, poczynając od najmłod-
szych, a na seniorach skończywszy, gorliwie w niej
uczestniczyli. Szacowano, że w pierwszych latach
liczba wiernych, uczestniczących w tym wydarzeniu
sięgała tysiąca osób. I podobnie było w kolejnych
latach. Droga krzyżowa często była wpisana w re-
kolekcje lub misje parafialne i na zmianę podążała
przez Staromieście, by w kolejnym roku udać się na
osiedle Tysiąclecia. Na czas przejścia wyłączane z
ruchu ulice były zabezpieczane przez policję i straż
miejską. Z pewnością ogromne wrażenie sprawiała
niekończąca się rzesza wiernych, pogrążonych w
modlitewnym skupieniu ze śpiewem pieśni wielko-
postnych. Na czele procesji niesiony przez ministran-
ta krzyż, a za nim służba liturgiczna, księża, siostry

zakonne, dzieci, młodzież i dorośli. Ciemność roz-
jaśniały niesione przez wiernych zapalone świece, a
serca wszystkich poruszały przejmujące słowa roz-
ważań Męki Pańskiej, wzbogacane teraźniejszością,
problemami współczesnego człowieka - każdego z
nas, uczestników tego nabożeństwa. Warto nadmie-
nić, że w 2015r. w procesji drogi krzyżowej pod prze-
wodnictwem ówczesnego proboszcza ks. Krzysztofa
Gołąbka dotarliśmy na osiedle Staromieście Ogrody,
na miejsce wyznaczone pod budowę kościoła pod
wezwaniem bł. ks. Jana Balickiego. Postawiony tam
wówczas krzyż stoi do dziś na placu rozpoczętej bu-
dowy. Trwajmy w modlitewnym rozmodleniu Wiel-
kiego Postu, bo jak mówi poeta: "Kto Mękę Pańską
w swym sercu nosi, z niej wielkie łaski sobie uprosi".
Polecajmy intencję budowy nowej świątyni i prośmy
gorliwie o błogosławieństwo w realizacji tego wiel-
kiego dzieła.

Marta Chłanda

80 -CIO LECIE ZBRODNI KATYŃSKIEJ I 10-CIO LECIE KATASTROFY SMOLEŃSKIEJ

W bieżącym roku mija 80-ta rocznica Zbrodni Katyńskiej dokonanej w 1940 roku przez NKWD na aresztowanych w 1939 roku po agresji ZSRR na Polskę, uzgodnionej przez ZSRR z III Rzeszą na podstawie paktu Ribbentrop – Mołotow, oficerach Wojska Polskiego i funkcjonariuszy Policji Państwowej, KOP, Straży Granicznej i Służby Więziennej, jak również naukowcy, lekarze, inżynierowie, prawnicy, nauczyciele, urzędnicy pań-

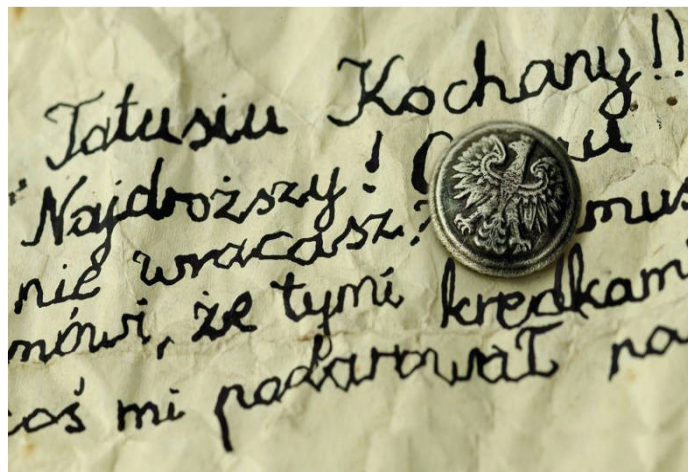
stwowi, przedsiębiorcy osadzonych w specjalnych obozach NKWD w Kozielsku, Ostaszkowie i Starobielsku na terenie okupowanych przez ZSRR Kresów Wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej. Skrytobójczy mord bez postanowień sądów, dokonany na blisko 26 tysiącach obywateli państwa polskiego na podstawie tajnej decyzji Politbiura ZSRR, którą podpisał Józef Stalin, Woroszyłow, Mołotow i Mikołaj. Ofiary zbrodni potajemnie pogrzebano w masowych grobach w Katyniu pod Smoleńskiem, Miednoje koło Tweru, Piatichatkach na przedmieściu Charkowa, Bykowni koło Kijowa i innych mniej znanych. Konwoje jeńców były transportowane koleją do Kalinina (Tweru), przewożone samochodami więziennymi do siedziby NKWD i umieszczane w więzieniu wewnętrznym znajdującym się w piwnicach budynku. Egzekucje odbywały się w nocy w specjalnie wyciszonych pomieszczeniach, gdzie strzelano w tył głowy z pistoletu Walther. Motywy takich decyzji najwyższych ówczesnych władz Sowieckiej Rosji, ale też okupantów niemieckich, była chęć pozbawienia narodu polskiego warstwy przywódczej, elity intelektualnej, aby uniemożliwić odrodzenie się polskiej państwowości.

Informację o odkryciu grobów w Katyniu podali Niemcy 13 kwietnia 1943r. i ta data stanowi symboliczną rocznicę zbrodni. W odpowiedzi Sowietów ogłosili, że po wycofaniu się wojsk sowieckich w 1941 r. z terenów Smoleńska, polscy jeńcy zatrudnieni na robotach na zachód od Smoleńska wpadli w ręce niemieckich katów. Polski rząd na uchodźstwie zwró-

cił się do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z prośbą o powołanie komisji do zbadania odkrytych

grobów. Uczynili to również Niemcy, aby wykorzystać Zbrodnię Katyńską do własnej propagandy i sprowokować konflikt wśród aliantów. Rosja ostro zareagowała na propozycję powołania komisji MCK oskarżając Polskę o kolaborację z Hitlerem. W badaniach masowych grobów brał udział Polski Czerwony Krzyż. Przez wiele lat Sowietów pro-

wadzili politykę dezinformacji, zakłamywania oraz utajniania prawdziwych informacji o Zbrodni Katyńskiej przy biernej postawie zachodu. Aż do połowy lat 80-tych pomagały w tym władze PRL wprowadzając cenzurę na wszelkie informacje dotyczące Zbrodni Katyńskiej. 21 marca 1980 roku na znak protestu przeciwko kłamstwu katyńskiemu na Rynku Głównym w Krakowie dokonał samospalenia Walenty Badylak, były żołnierz AK. Po dojściu do władzy Michaiła Gorbaczowa przekazano stronie polskiej dokumenty

pochodzące z archiwów radzieckich, z których wynikało jednoznacznie, że zbrodni dokonało NKWD. 25 sierpnia 1993 roku w czasie wizyty w Polsce prezydent Rosji Borys Jelcyń złożył kwiaty pod Krzyżem Katyńskim na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach i wypowiedział słowo: „Wybaczenie”. Niestety od 1990 roku w Rosji prowadzona jest akcja propagandowa, której celem jest relatywizacja zbrodni katyńskiej poprzez powiązanie jej z wysoką śmiertelnością wśród jeńców sowieckich w niewoli polskiej (1919 – 1921), rzekomo spowodowaną przez zbrodnie popełnione na jeńcach. Termin „Anty-Katyń” zapoczątkował tajnym rozporządzeniem Michaił Gorbaczow. Prezydent RP Lech Kaczyński postanowieniem z dnia 5 października 2007 roku mianował pośmiernie 11 generałów, jednego admirała, oraz wielu oficerów na wyższe stopnie.

Obchody 70-tej rocznicy Zbrodni Katyńskiej w 2010 roku odbyły się w wielu miastach w Polsce oraz poza jej granicami. 7 kwietnia 2010 roku w Rosji zorganizowano obchody w Katyniu z udziałem premiera Władymira Putina i Donalda Tuska, którzy nawiązali do tragicznych wydarzeń uczcili na rosyjskiej części cmentarza Katyńskiego pamięć radzieckich ofiar tzw. Wielkiego terroru w ZSRR w latach 30-tych XX wieku i wzięli udział w uroczystości wmurowania kamienia węgielnego pod budowę cerkwi Zmartwychwstania Pańskiego na terenie rosyjskiej części kompleksu katyńskiego. 10 kwietnia 2010 roku miała się odbyć druga część uroczystości z udziałem prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i przedstawicieli narodu polskiego. Uroczystość nie doszła do skutku z powodu katastrofy polskiego samolotu Tu-154 w Smoleńsku, w której zginął prezydent wraz z małżonką i wszystkimi osobami na pokładzie samolotu, który w niedalekiej przeszłości był remontowany w Rosji. Śledztwo prowadzone przez stronę rosyjską było nieudolne, a nawet niedbale, pozostawiając na miejscu tragedii wiele miesięcy później znaczną ilość niezabezpieczonych ludzkich szczątków i przedmiotów, a sam wrak samolotu był świadomie niszczone, czego dowodem był materiał filmowy Telewizji Polskiej ze Smoleńska, przedstawiający cięcie wraku przez miejscowe służby. Sam fakt nieoddania wraku samolotu stronie polskiej świadczy o złych intencjach władz Rosji. Ofiarom katastrofy prezydenckiego samolotu przed Pałacem Prezydenckim i innych miejscach w kraju gromadziły się tłumy ludzi, złożono tysiące kwiatów i zniczy,

opuszczono flagę do połowy masztu. W pogrzebie Lecha Kaczyńskiego i jego małżonki Marii, który odbył się 18 kwietnia w Krakowie, uczestniczyło przeszło

150 tys. osób. Po katastrofie 23 państwa ogłosiły żałobę narodową.

80-cio lecie Zbrodni Katyńskiej i 10-cio lecie Katastrofy Smoleńskiej obchodzono w rzeszowskiej Farze oraz przed pomnikiem Żołnierzy Wyklętych w asyście władz parlamentarnych, samorządowych, Wojska Polskiego oraz mieszkańców miasta Rzeszowa i okolic.

Nasza parafia również uczciła pamięć Żołnierzy Niezłomnych, którzy do końca walczyli o Wolną Polskę oraz Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego i przedstawicieli narodu polskiego którzy zginęli w 2010 r. w Katastrofie Smoleńskiej.

Pamięć o Zbrodni Katyńskiej oraz Katastrofie Smoleńskiej w narodzie polskim nie może zagać, to nasz patriotyczny obowiązek i szacunek dla tych co oddali życie dla umiłowanej Ojczyzny. Cześć Ich Pamięci!

Mariusz Olechowski

**W ostatnim czasie przez chrzest święty
zostali
włączeni do wspólnoty Kościoła:**

Oliwier Duch

Adrian Andrzej Chochla

Antonina Aleksandra Skuza

Tadeusz Walas

Albert Porowski

Adam Wyskiel

Miłosz Łukasz Łach

Szymon Adam Kądziała

Oliwia Krzemień

Maksymilian Jerzy Głaz

Hubert Jan Okoniewski

Zuzanna Paulina Garsiak

Adam Stanisław Hul

Adam Twardowski

Cezary Dudziński

Aniela Anna Magdoń

Oliwier Franciszek Chmielik

Mikołaj Miałkowski

Hanna Maria Penar

Maja Anna Ludziak

Blanka Schiffer

Małgorzata Joanna Włodarska

**Życzymy wam drogie dzieci, aby ta światłość
dawała moc, abyście się stawały
każdego dnia Dziećmi Bożymi**

*„Wszystko ma swój czas
jest czas płaczu i czas śmiechu czas szukania
i czas tracenia czas milczenia i czas mówienia
i jest czas
rodzenia i czas umierania”*

Księga Koheleta

+ Maria Gorczyca ur. 1940 r.

+ Józef Pelc ur. 1930 r.

+ Stanisław Strączek ur. 1952 r.

+ Jacek Woźny ur. 1963 r.

+ Eugeniusz Złamaniec ur. 1941 r.

+ Kazimierz Wilk ur. 1927 r.

+ Władysława Furman ur. 1932 r.

+ Helena Wierzchalek ur. 1932 r.

+ Krystyna Rut-Bytnar ur. 1943 r.

+ Artur Kowalski ur. 1975 r.

+ Janina Kaszuba ur. 1953 r.

+ Maria Mikosz ur. 1947 r.

+ Maria Klub ur. 1948 r.

+ Jan Borkowski ur. 1934 r.

+ Ryszard Gąsiur ur. 1936 r.

+ Małgorzata Bester ur. 1954 r.

+ Janina Murias ur. 1954 r.

+ Zofia Duszkiewicz ur. 1926 r.

+ Zofia Janeczko ur. 1930 r.

+ Maria Owsianik ur. 1954 r.

+ Franciszek Puchała ur. 1926 r.

**Wieczny odpoczynek racz im dać Panie,
a światłość wiekuista niechaj im świeci
na wieki wieków. Amen.**

ZARZĄDOWI KÓŁKA ROLNICZEGO W RZESZOWIE - STAROMIEŚCIU

*Wyraży szczególnego uznania i podziękowania za przekazanie na rzecz
parafii w Rzeszowie-Staromieściu nieruchomości Kółka Rolniczego,
udzielone wsparcie finansowe dla szczytnej idei budowy nowego kościoła
parafialnego oraz utworzenia nowej parafii.*

Życzenia Błogosławieństwa Bożego Zmartwychwstałego Pana przesyłają:

*- Duchowieństwo
- Rada Parafialna
- Parafianie*

WSPARCIE BUDOWY

Pomoc materialna jest niezbędnym elementem budowy kościoła. Bardzo wiele zależy od ofiarności ludzi, zwłaszcza parafian, którym leży na sercu to przedsięwzięcie.

Dzieło budowy można wesprzeć:

- indywidualnie w kancelarii lub w zakrystii kościoła;
- przez ofiary składane w IV niedzielę miesiąca;
- na konto inwestycyjne: 51 1240 4751 1111 0010 7336 4527

Parafia św. Józefa
ul. Partyzantów 38,
35-234 Rzeszów

Jako tytuł należy podać:
„Na budowę kościoła”

Wszystkim Ludziom Dobrej Woli za wszelką duchową, modlitewną i materialną pomoc, jaką otrzymuje nowo budująca się Parafia bł. ks. Jana Balickiego, składam „Bóg zapłać”.

ks. Piotr Róż

Na prośbę parafian, którzy chcieliby przekazać ofiary na potrzeby związane z pracami podejmowanymi w naszej parafii, podajemy **konto parafialne**:
Parafia Rzymsko-Katolicka pw. św. Józefa, ul. Partyzantów 38, 35-234 Rzeszów
Nr rachunku: 95 1240 4751 1111 0000 5514 6199, Bank Pekao S.A.,
oddział w Rzeszowie ul. Słowackiego 5, 35-017 Rzeszów

PISMO PARAFII ŚW. JÓZEFA W RZESZOWIE
ul. Partyzantów 38, 35-234 Rzeszów, tel. 17 861 17 42.

Opiekun parafialny: ks. Mateusz Kowalski. REDAKCJĘ TWORZĄ:

MARTA CHŁANDA, ANNA JEDLICZKA, MARIUSZ OLECHOWSKI, ELŻBIETA STARZAK, LECH ZARĘBA.

Wszystkie treści zawarte w gazecie "Józef" przeznaczone są do użytku wewnętrznego parafii pw. św. Józefa w Rzeszowie.

